

ferd RAGH. 1, 6. अर्ध्यापराध AMAR. 2. प्रात्यापराध *der sich ein Vergehen hat zu Schulden kommen lassen* M. 8, 299. Das subj. im gen.: नैष स्यात्प्रापराधः NIR. 1, 16. M. 8, 408. DRAUP. 8, 37. R. 1, 47, 2. 5, 23, 8. 28, 7. PANĀT. 41, 2. HIT. I, 70. IV, 2. im loc.: सर्वे ऽपराधा मयि AMAR. 53. 65. geht im comp. voran: दशापराधतः M. 8, 409. आत्मापराध R. 5, 79, 5. HIT. I, 35. ÇĀK. 110, 23. v. l. VID. 156. Das obj. geht im comp. voran: पतित्रतापराध R. 6, 33, 30. प्रणयापराधात् AMAR. 52. अपराधं करू mit dem gen. Jmd eine Beleidigung anthun R. 6, 33, 21. N. 25, 8. 10. PANĀT. 224, 20. सुरेन्द्रस्य कृतापराधान्दित्यान् VIKR. 18. निरपराध *schuldlos* VIKR. 39. f. आ ÇĀK. 24. KATHĀS. 23, 18. सापराध *schuldig* PRAB. 17, 7. — Vgl. अनपराध und अनपराधत्.

अपराधभङ्गनस्तोत्र (अपराध-भङ्गन + स्तोत्र) n. *Lob der Sühne*, ein dem Çamkarākārja zugeschriebenes Gedicht, HARB. Chrest. 496—501.

अपराधय (von राध् im caus. mit अप) gaṇa ब्राह्मणादि. — Vgl. उपराधय. अपराधिन् (von राध् mit अप) adj. *der ein Vergehen begangen, sich eine Schuld zugezogen hat* gaṇa ग्रहादि; R. 5, 91, 8. 6, 5, 10. VIKR. 33, 2. 39. पूर्वकर्मापराधिन् *der durch eine frühere That sich eine Schuld zugezogen hat, der früher ein Verbrechen begangen hat* JĀÉN. 2, 266.

अपरात्त (अपर + अत्त) 1) adj. *an der westlichen Grenze wohnend*: सामुद्राश्चापरात्ताश्च कूर्यः R. 4, 38, 56. — 2) m. *das an der östlichen Grenze belegene Gebiet und dessen Bewohner*: अपरात्ते निवेशितः HARIV. 5301. अपरात्तादहं कृञ् संप्रतीकगतः 5315. अपरात्तेषु MBH. 1, 7885. अपरात्त-ज्ञयोच्यते: RAGH. 4, 53. VP. 189. LIA. I, 537, N. Anh. XCIV. II, 792. BURN. Intr. 252, N. 2. — Vgl. परात्त.

अपरात्तक (von अपरात्त) 1) m. N. pr. eines Volkes Verz. d. B. H. 241, 24. ओपापरात्तकाः BURN. Intr. 252. — 2) N. eines Gesanges (गीतिका) JĀÉN. 3, 113.

अपरात्तिका (von अपर + अत्त) f. N. eines aus 4 × 16 Mātrā bestehenden Metrums COLEBR. Misc. Ess. II, 79. 155.

अपरायरण (3. अ + परा) adj. *ohne Fortsetzung, ohne Nachkommenschaft*: अप्रवसं करोत्यपरायरणो भवति क्षीयते AV. 12, 9, 7. — Vgl. परं-पर, परस्पर.

अपरायकाणा gaṇa अजादि; vgl. पूर्वायकाणा.

अपरार्क (अपर + अर्क) m. N. pr. der älteste bekannte Commentator von JĀÉNAYALKJA's Gesetzbuch, JĀÉN. Vorrede V. Verz. d. B. H. No. 1023. 1170. 1176. 1403.

अपरार्ध (अपर + अर्ध) m. *die andere, zweite Hälfte* (Gegens. प्रथमार्ध) ÇRUT. 6.

अपरार्लि (अपर + अर्क = अर्कन्) m. *Nachmittag* P. 2, 4, 29. 5, 4, 88. (m. n. gaṇa अर्धर्चादि) AK. 1, 1, 3. AV. 9, 10, 5. ÇAT. BR. 1, 6, 3, 12. 2, 2, 3, 9. 3, 2, 3, 16. 4, 4, 2, 21. u. s. w. KHĀND. UP. 2, 9, 17. 14, 1. KĀTJ. ÇR. 7, 4, 31. 8, 2, 2. M. 3, 255. 278. R. 3, 22, 20. AMAR. 39. अपरार्लिकृतम् = अपरार्लि कृतम् P. 2, 1, 45, Sch.

अपरार्लिक (von अपरार्लि) *am Nachmittage geboren* (संज्ञायाम्) P. 4, 3, 28.

अपरार्लितन (von अपरार्लि) adj. = ल्लितन SIDDH. K. im ÇKDR.

अपरार्लितन oder ०त्तन (von अपरार्लि, loc. von ०ल्लि) adj. *nachmittäglich* P. 4, 3, 24.

अपरार्लिक्रम (3. अ + प०) adj. *der nicht herumgehen kann* DAÇ. 1, 40.

अपरार्लिक्रामम् (von 3. अ + परार्लिक्राम) adj. *ohne herumzugehen, stehen bleibend* KĀTJ. ÇR. 3, 3, 4.

1. अपरार्लिक्र (3. अ + परार्लिक्र) m. *Entblössung, Armuth* ĀRUN. UP. in Ind. St. 2, 180.

2. अपरार्लिक्र (wie eben) adj. *entblösst* (von Schmuck, Hilfsmitteln u. s. w.) ĠĀB. UP. in Ind. St. 2, 76.

अपरार्लित (3. अ + परार्लित von चि mit परि) adj. *ungekannt*; n. pl. *unüberlegte Handlungen* (?) ÇĀK. 106, v. l. für अपचरित.

अपरार्लिक्र (3. अ + प०) adj. *unbemittelt, arm* M. 8, 405.

अपरार्लियानि (3. अ + परि) f. *das Nichtverlieren*: इष्टपूर्तस्यापरार्लियानि: N. einer Opferceremonie AIR. BR. 7, 21.

अपरार्लितोष (3. अ + परार्लितोष) adj. *unbefriedigt* ÇĀK. 97, 4.

अपरार्लिर (3. अ + परार्लिर) adj. *keinen Umweg machend*: अपरार्लिरैषा पया यमराज्ञः पितृन्गच्छ AV. 18, 2, 46.

अपरार्लिमित (3. अ + परार्लिमित) adj. *ungemessen, unbegrenzt*: अपरार्लिमित-मेव यत्तमाप्नोत्यपरार्लिमितं लोकमव रून्धे AV. 9, 5, 22. 15, 13, 5. 13, 9. ÇAT. BR. 2, 1, 4, 17. 3, 6, 4, 26. 6, 5, 3, 7. 2, 6, 7, 2, 4, 30. 3, 2, 4, 2. 8, 7, 2, 17. 10, 2, 3, 17. 4, 3, 5. AIR. BR. 4, 6. KĀTJ. ÇR. 5, 3, 15. 6, 1, 32. 7, 1, 30. 16, 4, 25. 17, 7, 28. 21, 3, 6. 33. 25, 13, 38. ĀÇV. ÇR. 10, 5. KAUC. 88. compar. ०त्तर ÇAT. BR. 1, 3, 2, 12. 4, 4, 7.

अपरार्लिज्ञान (3. अ + परार्लिज्ञान) 1) adj. *nicht welk, nicht verwekend*. — 2) m. N. einer Pflanze (रक्ताज्ञानवृत्त) RĀĠAN. im ÇKDR.

अपरार्लियाणि (3. अ + परार्लियाणि) f. *das Nichtherumgehen* (bei Drohungen) KĀÇ. zu P. 8, 4, 29.

अपरार्लिविष्ट (3. अ + परार्लिविष्ट) adj. *uneingeasst, unumfassbar*: आस्यम् RV. 2, 13, 8.

अपरार्लिवृत्त (3. अ + परार्लिवृत्त) adj. *unumfassen, unumgeschlossen*: शिरि-णायां चिद्वक्तुना मर्कैर्गिरपरार्लिवृत्तो वसति प्रचेताः RV. 2, 10, 3. अपरार्लिवृत्तं (uneingehegt) धान्यम् M. 8, 238.

अपरार्लिशेष (अ + प०) adj. *keinen Rest übriglassend, allumfassend, Alles in sich schliessend*: ज्ञानम् SĪMKAJAK. 64.

अपरार्लिसमाप्तिक (von 3. अ + परार्लिसमाप्ति) adj. *nicht endend* ÇAÑK. zu BRH. ĀN. UP. 6, 2, 7.

अपरार्लिकृत (3. अ + प० von कृरू mit परि) adj. P. 7, 2, 32. *unbeschädigt, ungefähret*: अपरार्लिकृता दधिरे दिवि जयम् RV. 10, 63, 5. वसूनि 8, 67, 8. 1, 100, 9.

अपरारी s. u. अपर.

अपरार्लित (3. अ + प० von इत्त mit परि) adj. *unüberlegt, unbesonnen* (von Personen und Sachen): अपरार्लितं न कर्तव्यं कर्तव्यं सुपरार्लितम् VER. 15, 5. (vgl. PANĀT. V, 16.) भूमिनावेनापरार्लितेन 14, 20. अपरार्लित-करणीय oder ०कारित heisst das 5te Buch des PANĀTANTRA PANĀT. 5, 10. 234, 1. 266, 2.

अपरार्लित (3. अ + प० von इत्त mit परि) 1) adj. *ungehemmt, unwiderstehlich*: दिवा न यस्य रेतसो उधानाः पन्थोसो यन्ति शवसापरार्लिताः RV. 1, 100, 3. अस्तु ते ऽपरार्लितं नृतो शवः 8, 24, 9. 1, 89, 1. 5, 29, 14. — 2) m. N. pr. eines Volkes VĀJU-P. im VP. 189, N. 60. (v. l. अपरार्लित).

अपरार्लित (1. अप + रूप्) n. *Missgestalt, Missgeburt*: ततो ऽपरार्लितं जायते AV. 12, 4, 9.